WEEKBLAD

PEP

Nr. 49 4 dec. 1965

35 ct. p. w.
losse nrs. 45 ct.

3 $\frac{xz^3}{(a-c)}$? NOGAL WIEDES ? $\frac{(a-c)^3}{xz}$ 3

PRIJSPUZZEL

TWEELINGPIETEN

Deze tien Zwartepieten vormen vijf tweelingen. Kun jij ontdekken wie er tweelingbroers zijn? Schrijf op een briefkaart welke nummers bij elkaar horen en stuur die briefkaart vóór 9 december naar redactie PEP, postbus 1444, Amsterdam. Schrijf in de linkerbovenhoek aan de adreszijde van de kaart: PEP-prijsvraag nr. 49.

PRIJZEN

Eerste prijs: een platenspeler in kunstleren koffer; tien tweede prijzen: een badmintonspel; tien derde prijzen: een fraaie vierkleurenballpoint.

DE WINNAARS VAN PRIJSVRAAG NR. 42 ZIJN:

1e prijs: Jaap W. v. Dijk, Bulthuissingel 68, **Bergum; 2e prijs:** Hans Zomerdijk, **Limmen N.H.;** Toon en Daan v. d. Touw, **Rotterdam;** Wil v. Breugel, **Oisterwijk;** Kinderen Janssen, **Schinveld;** Henk Palkerman, **Bedum;** Kinderen Hoogendoorn ,**Amersfoort;** Grieteke Brouwer, **Akkrum;** Anita Wielhouwer, **Ens N.O.P.;** G. Scholten, **Nijverdal;** Anita Lanen, **Maassluis; 3e prijs:** Gerard Rijser, **Oudorp;** Marcel Verwaijen, **Den Haag;** Wilce Veldhuis, **Heino (Ov.);** Hans Boelhouwers, **Fijnaart;** A. Broekman, **Koekange (Dr.);** Paul Koole, **Vlissingen;** Carl v. Sijp, **Zd. Eierland, Texel;** Tom Blaas, **Amsterdam;** Phil Ubaghs, **Elsloo;** Gerard Kosterman, **Wijk bij Duurstede.**

TEGELIJK

Toen de goede Sint eraan kwam, zongen Wim en Piet luidkeels een lied. Ze zongen echter per ongeluk niet hetzelfde lied en dat klonk heel vreemd. Kijk maar eens wat er van twee bekende regels uit de liedjes overbleef. Van elke regel staan de letters in de goede volgorde, maar de zinnen zijn helemaal in elkaar gevlochten. Kun jij ontdekken welke regels Wim en Piet zongen. Als je in de letterreeks onder de tekening de letters van de ene zin doorstreept, moet de andere zin vanzelf overblijven.

DADA ROE HE WORM DOT PENAAN DEN VERA DAG
EUR GENAAK LORZIJN NAP TAM

GEBROKEN SPECULAAS

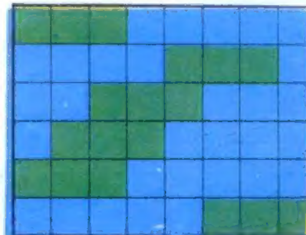

Je ziet hier een speculaasplank waarin speculaasjes gevormd worden. Piet heeft ze er juist uit laten vallen, en daarbij is elk speculaasje in tweeën gebroken. Probeer jij nu eens de stukjes speculaas in de plank te passen. Je moet er natuurlijk wel rekening mee houden dat de vormen op de plank het „negatief" zijn van de speculaasjes, ofte wel hun spiegelbeeld. Schrijf de letters die op de stukjes speculaas staan, in de vormen op de plank, dáár waar de stukjes moeten liggen. Er ontstaan dan twee regels, die een zinnetje vormen uit een sinterklaasliedje.

LIEDJE

schrijf de woorden

VENSTERS
VAANDRIG
SINISTER
BEKLAGEN
BASILIEK
SJAALTJE

van links naar rechts in het schema. Je moet daarbij de volgorde zo verwisselen, dat je in de groene vakjes regel voor regel de beginregel van een sinterklaasliedje kunt lezen.

OPLOSSINGEN

TEGELIJK

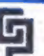
Daar wordt aan de deur geklopt.
Doe hem open en vraag naar zijn naam.

GEBROKEN SPECULAAS

Wie zal dat zijn.

OPLOSSING LIEDJE

SINIster
vensTERs
beKLAGen
bASIliek
SJAaltje
vaandRIG

PEP — Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Abonnementsprijzen. **Nederland:** 35 ct. per week of ƒ 4,55 per 13 nummers (Giro 330021). Losse nummers 45 ct. **Ned. Antillen en Suriname:** ƒ 18,20 per jaar. **Overig buitenland:** ƒ 28,60 per jaar. Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.

Dat moet ik PEP schrijven

BRIEVEN VOOR DEZE RUBRIEK KUNNEN WORDEN GERICHT AAN PEP, POSTBUS 497, A'DAM. IN DE LINKERBOVENHOEK VERMELDEN PEP POST

ZANGER(ES)

Ik vind PEP een machtig blad! En ik kan niet hebben dat iemand het kinderachtig vindt. Ik ben erg blij dat Lucky Luke terug is. Wilt u eens een zanger(es) op de achterpagina plaatsen?

Roelie Kruiter, Oude Pekela

GEWELDIG, PEP!
WAARDELOOS, PEP!

Steve Warson vind ik geweldig, PEP! De sportplaten achterop ook! Lucky Luke: ik zit te popelen op dat verhaal. Zizanion vind ik ook goed. Roodbaard kan er wel uit. Tangy ook. De rest is allemaal waardeloos, PEP!

J. Meyland, Heemskerk

WEES GOED VOOR DIEREN

Ik las in PEP en toen las ik „Dat moet ik PEP schrijven" en dat doe ik nu ook. Ik en hopelijk meer dierenvrienden zouden graag iets lezen over huisdieren. We hebben een hond en een papegaai en een parkiet en ze zijn alle drie lief. Dat komt omdat wij de dieren verzorgen zoals het hoort. Ik hoop dat andere mensen die aan dieren beginnen, begrijpen dat zij er ook goed voor moeten zijn. Daarover zou ik graag iets in PEP willen lezen, aanwijzingen bijvoorbeeld.

Sonja Loman, Blaricum

DUWEN OF TREKKEN?

Mag ik even op een foutje wijzen in PEP 40? Op bladzijde 30 **trekt** Tangy aan zijn stuurknuppel om horizontaal te kunnen landen. Maar volgens mij moet hij hem naar voren duwen.

Lex Hupe, Amersfoort

Het toestel van Tangy had nog zó weinig snelheid, dat hij aan de stuurknuppel moest trekken om niet te pletter te slaan.

DIK TROM

Ik vind Howard Flynn, Het Gele Teken, Toenga en De Verloren Raket allemaal waanzin. Wilt u verhalen van Dik Trom en zo iets voor die waanzin in de plaats zetten?

Chris de Erel, Dinteloord

THE PRETTY THINGS

In PEP 41 geeft een zekere H. v. d. Heuvel commentaar op The Pretty Things. Hij vindt die lange haren schandalig en niet meer normaal. Als hij met een kaal hoofd rond wil lopen, moet hij dat weten, voor mij zijn beatgroepen met lang haar goed. Niet om hun haar, maar omdat ik van The Pretty Things en andere beatgroepen houd.

Jan Buitenhuis, Zutphen

HELEMAAL BEDORVEN

Het was jammer, de achterkant van PEP 41 te verknoeien door de Beatles hierop te plaatsen. Het nummer was hierdoor helemaal bedorven. Verder is uw blad steengoed. Ik ben blij dat Lucky Luke er weer in staat. Steve Warson lees ik nooit. Maar dat heb je altijd bij een blad, de ene vindt dit mooi, de andere dat.

Bennie Gosselink, Varsseveld

MEER GESCHOTEN EN GEVOCHTEN

Ik vind Arendsoog veel te langdradig. Het is natuurlijk wel een goed verhaal, maar het duurt allemaal veel te lang. Het is natuurlijk geen ramp, maar er moet veel meer geschoten en gevochten worden.

Hans Maljers, Rotterdam

O ZO!

Ik vind dat u eens moet uitscheiden met telkens platen over motoren en zo in de PEP te plaatsen. Zet eens iets over dieren of Indianen. Ik heb zelf vijf konijnen en twee hamsters. En degenen die iets naars over Indianen zeggen, zijn volgens mij niet goed snik. Zo denk ik erover.

Marijke ten Braak, Dordrecht

door
J. M. CHARLIER
en
V. HUBINON

DE ZOON VAN

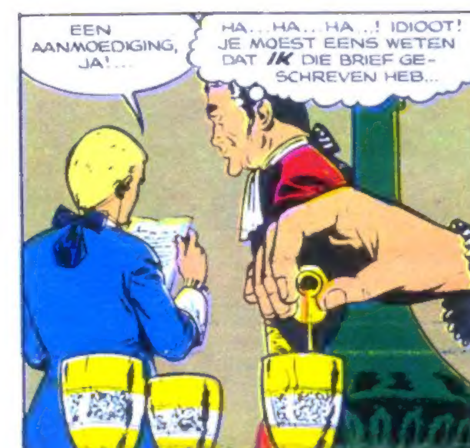

ROODBAARD

Driepoot heeft in de buurt van het kasteel van Argout een ontmoeting met de kleinzoon van Margut, de gifmenger. De jongen heeft een flesje vergift bij zich dat hij naar Lenoir gaat brengen. Driepoot probeert dit te verhinderen.

JE WIJN IS WERKELIJK UIT-STEKEND!
HIJ... HIJ HEEFT GEDRONKEN!! TOT AAN DE LAATSTE DRUPPEL!
DEZE NACHT NOG ZAL HIJ ZIEK WORDEN!... EN MORGEN ZAL HIJ STERVEN, MET ALLE SYMPTONEN VAN DE GELE KOORTS. OVER DRIE DAGEN ZAL MIJN MEESTER WEER AL-LE RECHTEN OP HET FORTUIN VAN MONTFORT HEBBEN!

OP HETZELF-DE MOMENT...
GOEDE AVOND, BABA! JE MEESTER LAAT ME DEZE FLES WIJN BRENGEN, MET DE WENS DAT JE HEM OP ZIJN GE-ZONDHEID LEDIGT!
?!?!

DAT IS AA'DIG! E'IK ZO'GT TOCH WEL GOED VOO' BABA.

EIGENAARDIG! IK HEB DE GRAAF NOG NOOIT ZO OP-GEWEKT GEZIEN ALS VANAVOND....

HO!... BABA!... HIJ SLAAPT ALS EEN ROOS. MAAR... MAAR HIJ HEEFT GEDRON-KEN! HIJ IS STOM-DRONKEN!

HÉ!... OPSTAAN!... WORD WAKKER! GA ER-GENS ANDERS LIGGEN SNURKEN!... SCHAAM JE JE NIET, JE ZÓ TE BEDRINKEN!
?!?! MAA' MEES-TE', IK HEB UW GOEDE WIJN GEEN ON'ECHT WILLEN AANDOEN...

?!?! WAT? WELKE WIJN! IK HEB JE HE-LEMAAL GEEN WIJN GESTUURD! WAT HEEFT DIT ALLE-MAAL TE BETE-KENEN?
HET KAME'MEISJE HEEFT ME DE FLES NAMENS U GEGE-VEN...

WACHT EENS... DAT LIJKT ME VERDACHT... ZOU DIT HET GOEDE HUMEUR VAN MIJN NEEF VERKLAREN?... BERAAMT HIJ MIS-SCHIEN EEN OF ANDERE STREEK!? MISSCHIEN HEEFT HIJ MET DE WIJN GEKNOEID?!

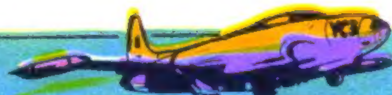
HMMMM! IK BEGIN TE GELOVEN DAT WE ONS UIT DE VOETEN MOETEN MAKEN! MOR-GEN VERTREKKEN WE! EN VANNACHT HOUDEN WE OM DE BEURT DE WACHT!... IK RAAD JE AAN JE OGEN OPEN TE HOU-DEN, OUWE DRONKELAP! ONTHOUD DAT GOED!

DE NACHT DAALT OVER HET KASTEEL. OP DE KAMER VAN ERIK HEERST EEN DODELIJKE STILTE....
ALS DIE TWEE LAST-POSTEN DOOD ZIJN, MOE-TEN ZE, MET HET OOG OP BESMETTING, DIRECT BE-GRAVEN WORDEN!

EN DE VOLGENDE MORGEN...
ZEG EENS, MEISJE, IS MIJN GAST NOG STEEDS NIET WAKKER?
NEE! HET IS VREEMD, HIJ HEEFT OOK NIET OM WARM WATER GEVRAAGD....

OH!.... DE DOSIS IS TE GROOT GEWEEST! ZE.... ZE ZIJN **DOOD!**

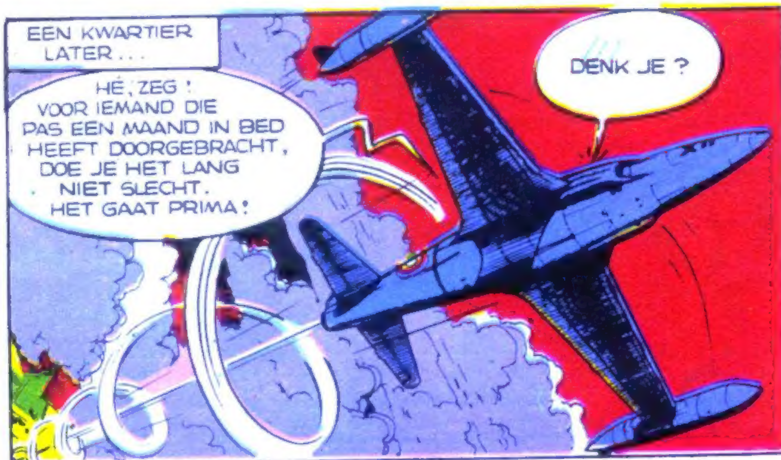
WORDT VERVOLGD

Saint-Hélier denkt dat hij niet meer kan vliegen. Samen met Mick Tangy gaat hij oefenvluchten maken om zijn capaciteiten te testen.

een avontuur van

MICK TANGY

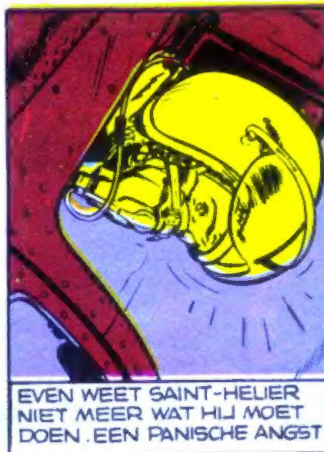

TEKST. J.M.CHARLIER

TEK. A. UDERZO

eerherstel voor een lafaard

WORDT VERVOLGD.

SOFTBALL

Op vrije middagen klinken op braakliggende terreintjes en in brede straten vaak enthousiaste kreten van de sportieve jeugd. „Sla hem hard" of „raak hem goed" wordt er dan geroepen. Maar de door deze kreten gealarmeerde voorbijganger zal tot zijn geruststelling zien dat het hier niet gaat om een vechtpartij.

Het betreft hier een sport die de Nederlandse jeugd meestal betitelt als „runnen" of „slagbal met rondjes", maar die in werkelijkheid „softball" heet. De term „soft" (zacht) is eigenlijk niet zo goed gekozen. Je zou de indruk krijgen dat het een spel is dat uitsluitend door angstige jonge juffrouwen zou kunnen worden beoefend. Wie de jongens echter aan het werk ziet, weet wel beter.

Softball kan een snelle, mannelijke sport zijn, waarin kracht en durf de belangrijkste wapens voor een doeltreffende aanval zijn. De slagman bijvoorbeeld moet gespierde armen hebben. Als hij kans ziet om de aangegooide bal te raken, moet hij dat ook goed doen. Hoe verder de bal wordt weggemept, hoe beter het is. Misschien kan hij dan zelfs wel een homerun lopen. In het veld, waar de tegenstanders de bal staan op te wachten, kan men jongens van rond moeders pappot ook niet gebruiken. De spelers moeten snel reageren, kundig vangen en hard gooien.

Softball dankt zijn benaming ook eigenlijk alleen aan het feit dat de speelbal zacht moet zijn (garen en kapok zegt het officiële reglement). Nu trekken Nederlandse jongens zich weinig van reglementen aan. Zij pakken uit de schuur een stuk hout, gebruiken dat als knuppel en nemen meestal de eerste de beste bal die in de buurt is. Dit vaak tot grote schrik van de achter hun ramen angstig toekijkende bewoners van de straat waarin wordt gespeeld.

Als de jongens wat ouder worden, verandert het strijdtoneel, maar de sport blijft hetzelfde. Op de meeste scholen wordt tegenwoordig aan softball gedaan, maar dan wordt precies volgens de regels gespeeld. Het veld heeft de officiële afmetingen en de knuppel is niet zo maar een stuk hout. Er kan dan meer spanning zijn dan bij welke voetbalwedstrijd ook.

In ons land spelen de dames in een landelijke softballcompetitie. De meeste jongens stappen van de softballsport over naar het honkbal, een grotere broer van het softball, dat zich in ons land in een steeds grotere populariteit mag verheugen.

▲ De werper heeft de bal hard en laag geworpen. De slagman staat klaar om zo hard mogelijk toe te slaan, achter hem is de achtervanger gereed om de bal te vangen als de slagman hem verkeerd of helemaal niet raakt.

Gemaskerd en met een grote vang-handschoen wacht de achtervanger op de worp. Hoe jong de speler ook is, aan concentratie ontbreekt het hem niet.

De slagman heeft de bal geraakt, de achtervanger wacht tevergeefs. Publiek en scheidsrechter wachten gespannen af of de worp goed genoeg is om er misschien een homerun uit te halen.

Terwijl hij rustig met één been op het honk blijft staan, heeft deze speler de bal gevangen. Zijn tegenstander is dicht in de buurt van het honk, maar haalt het net niet meer.

Zó wordt bij softball de tegenstander begroet: de spelers gaan bij elkaar staan en roepen hun yell. De tegenstander doet hetzelfde, ook na de wedstrijd.

Met een geweldige sliding weet de rode speler nog juist als eerste bij het honk te komen. Zijn pet heeft hij waarschijnlijk onderweg ergens verloren? ....

OSCAR

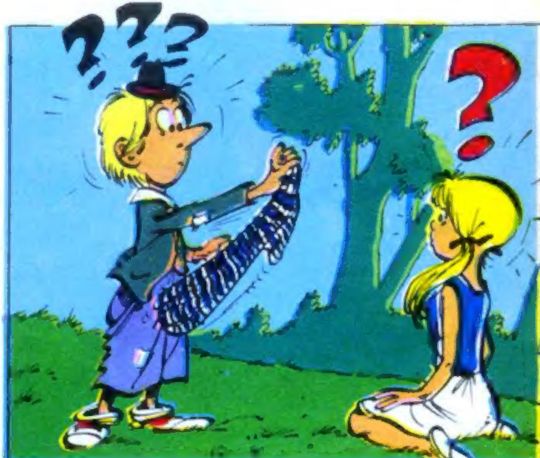

Zwier

door TABARY
Zwier de Zwerver is door een achterdochtige agent weggejaagd. Als hij hongerig en moe in de buurt van 't dorp dwaalt, ontmoet hij een huilend meisje.

KOM, KOM ... WAT 'N VERDRIET! ZOVEEL TRAANTJES EN NIET EENS 'N ZAKDOEK?
?

NEEM DE MIJNE MAAR ...

???
?

HIJ ... EH ... HIJ IS KNAP GROOT, HÈ?
MAAR .... DAT IS JE TRUI!!!

MIJN T-T-TRUI ... MIJN TRUI?
HA! HA! HA! HA! HA! HA! HA!

AH, JE KUNT NOG LACHEN! GELUKKIG MAAR. IK ZOU TOCH EVEN WILLEN OPMERKEN DAT IK ER IN GESLAAGD BEN, JE JE VERDRIET TE LATEN VERGETEN ...
MIJN VERDRIET? OH ... JA, MIJN ARME VADER, MIJN ARME VADER ...

SNIF! SNIF! ZE HEBBEN MIJN VADER IN DE GEVANGENIS GEGOOID ...
WAT?! WIE HEEFT DAT DURVEN DOEN! BAH!

WAT HEEFT HIJ DAN GEDAAN?
NIKS! HELEMAAL NIKS ... ECHT NIET.

HOE ... "NIKS"? IEMAND DE GEVANGENIS INGOOIEN IS ERG ... MAAR ALS HIJ DAN OOK NOG NIKS GEDAAN HEEFT ... DAT IS NOG VEEL ERGER! VERTEL ZWIER MAAR EENS ALLES, VAN HET BEGIN AF ...

HET IS AFSCHUWELIJK! HIJ WORDT ER VAN BESCHULDIGD INGEBROKEN TE HEBBEN BIJ DE JUWELIER, ZE ZEGGEN DAT HIJ JUWELEN HEEFT MEEGENOMEN ...
OEI .... EN HEBBEN ZE BEWIJZEN OM JE VADER TE VERDENKEN?

DE DIEF HEEFT VERSCHILLENDE DINGEN VERGETEN OP DE PLAATS VAN DE DIEFSTAL: ZIJN HOED, ZIJN RIJBEWIJS, ZIJN TANDENBORSTEL EN NOG VEEL MEER ... EN DIE DINGEN ZIJN ALLEMAAL VAN MIJN VADER!
!?

IK VERMOED DAT DE DIEF DIE DINGEN OPZETTELIJK HEEFT ACHTERGELATEN, OM DE VERDENKING OP JOUW VADER TE SCHUIVEN ... HA! HA! EEN SLIMME ZET! MAAR HIJ HEEFT GEEN REKENING GEHOUDEN MET MIJN
ALS MIJN VADER NOG LANG IN DE GEVANGENIS MOET BLIJVEN, DAN MISLUKT ONZE HELE OOGST ...

AHA! IK BEGRIJP HET! WE MOETEN IETS VINDEN WAARDOOR JE VADER VLUG EN VOORGOED DAAR VANDAAN KAN ... HM! KRIJG JE GOED TE ETEN IN DE GEVANGENIS?
IK GELOOF 'T WEL ... DE VROUW VAN DE KODDEBEIER KOOKT EEN POT, VOOR HAAR EIGEN GEZIN EN VOOR DE GEVANGENEN.

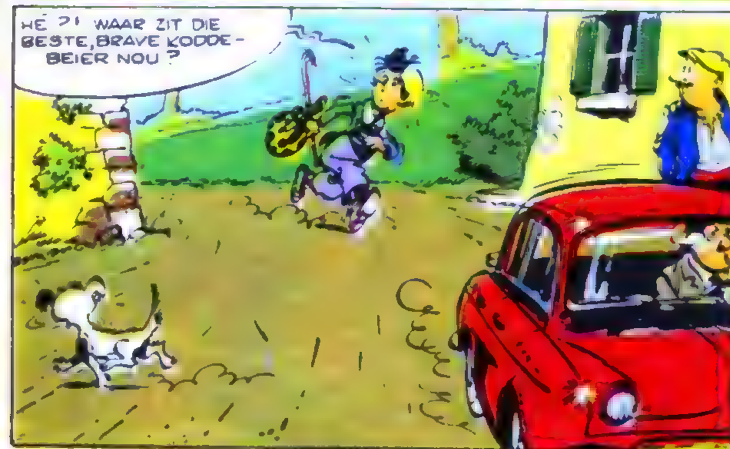

IK HEB 'T! IK NEEM JE VADERS PLAATS IN! IK ZEG DAT IK GESTOLEN HEB! DE ECHTE DIEF KRIJGEN ZE DAN HEUS WEL GAUW TE PAKKEN ...

de Zwerver

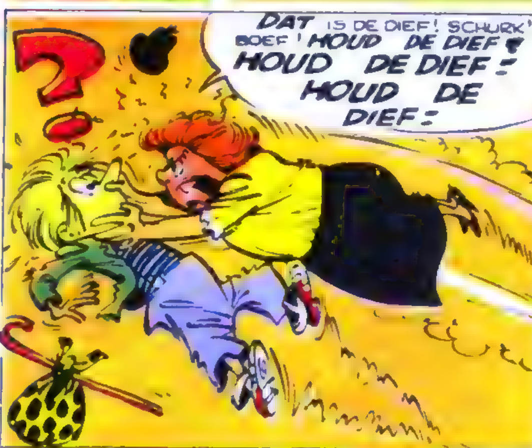

WORDT VERVOLGD

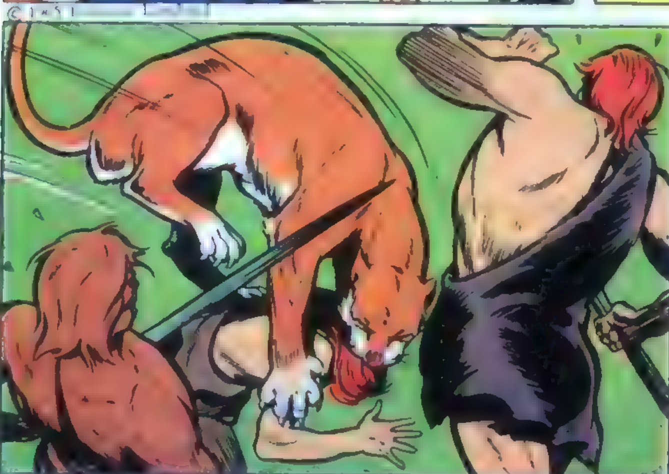
door
AIDANS

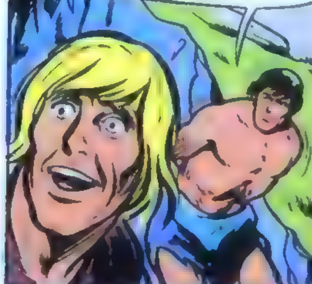
TOENGA EN DE

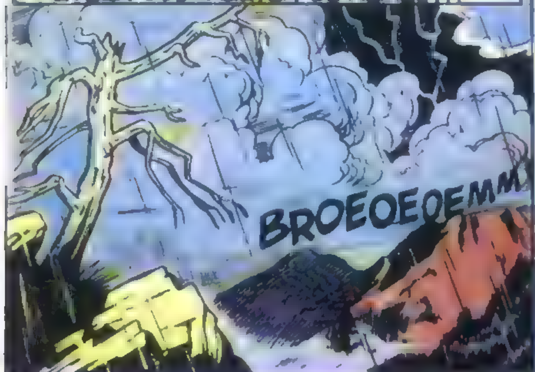

RODE MANNEN

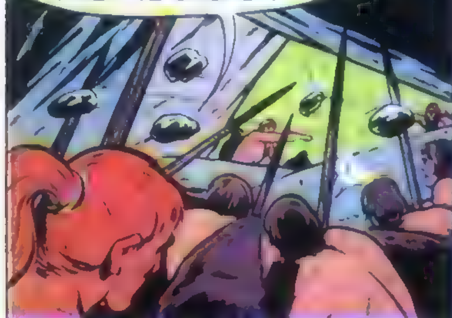
Noen en Toenga zijn de gevangenen van de Rode Mannen. Ze doen een wanhopige poging om aan hun wraak te ontkomen.

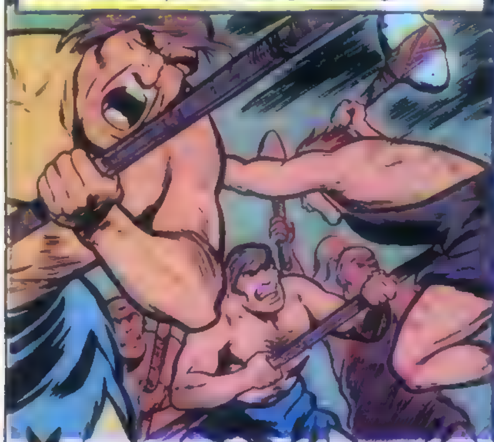

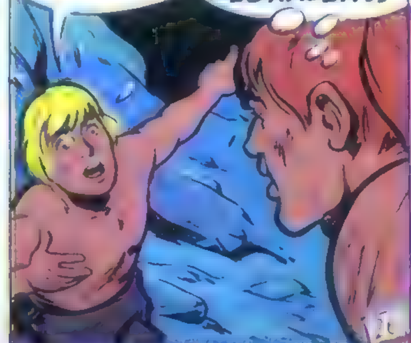

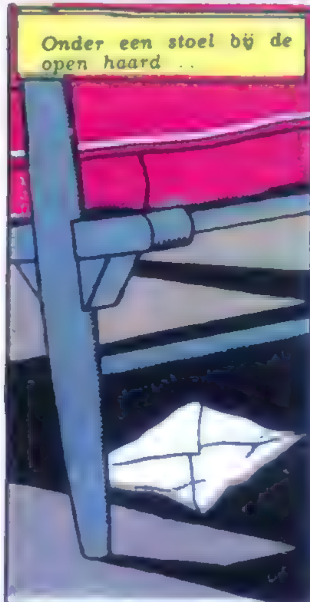

WORDT VERVOLGD

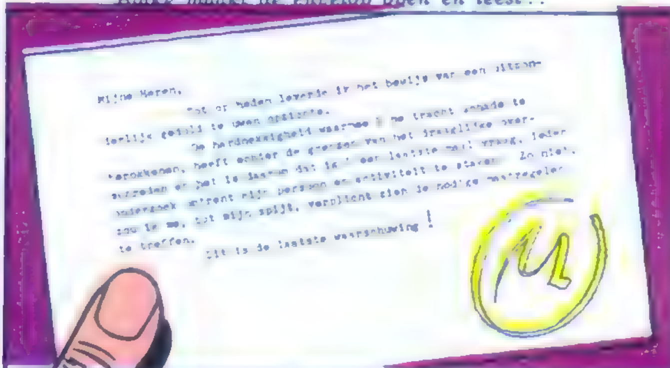
BLAKE en MORTIMER in HET

Blake en Mortimer ontdekken een microfoontje, verborgen achter een schemerlamp. Ze volgen het snoer en vinden een brief . . . .

Blake maakt de envelop open en leest . .

Terwijl Nasir naar het ziekenhuis wordt gebracht, doorzoeken de mannen van Scotland Yard de flat van Mortimer en ze zetten daarna het onderzoek buiten voort. Na een hele tijd komt Kendall met een triomfantelijk gezicht bij Blake en Mortimer terug . . . .

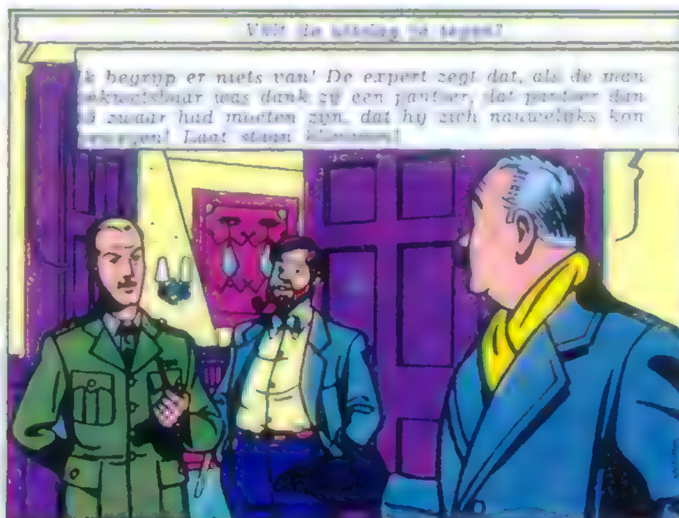

GELE TEKEN

door
E.P. Jacobs

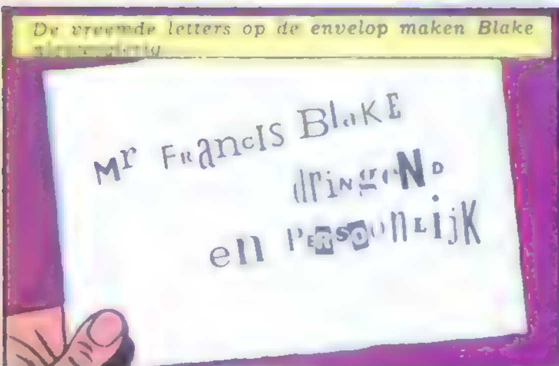

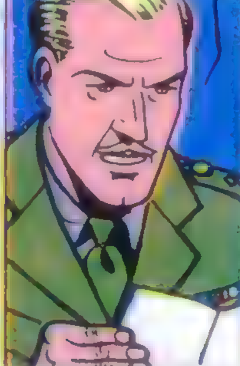

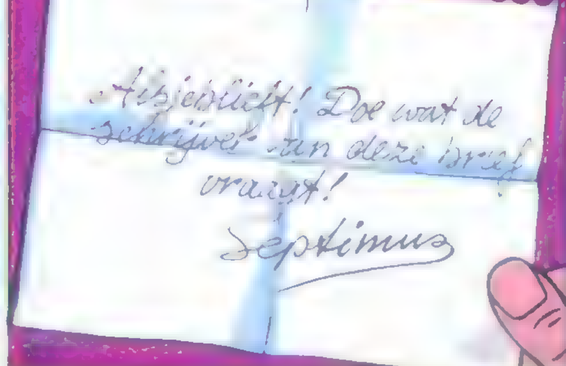

WORDT VERVOLGD

JACHT-HONDEN te WATER

De sportiviteit van de Engelsen is welhaast even spreekwoordelijk als hun dierenliefde. Zo gaat er het verhaal van een man die op straat werd aangevallen door een woeste hond. Er ontstond een gevecht en dit trok natuurlijk de belangstelling van de voorbijgangers. Omdat het in Engeland gebeurde, werd niet alleen de man, maar ook de hond luid aangemoedigd, terwijl men in allerijl weddenschappen afsloot. De strijd was lang en hevig. De hond werd steeds woester, zijn tegenstander steeds driester en de omstanders genoten! Totdat de Engelsman met een rake dreun de hond op de vlucht joeg. Terstond ging er een meewarig gemompel door de toeschouwers, iedereen had met die arme hond te doen!

Natuurlijk geeft dit verhaal een vertekend beeld van de Engelse dierenliefde, maar het illustreert toch enigszins hoe hoog het dier er staat aangeschreven. Een dergelijke zorg zien we ook bij de windhondenrennen, waarbij de honden achter een kunsthaas aanjagen.

Deze sport, in Engeland een vermaak van de eerste orde, heeft ook in Amerika veel aanhangers gevonden.

Maar omdat de Amerikanen, zoals bekend, altijd op iets nieuws uit zijn, hoeft het geen verwondering te wekken dat ze ook op deze sport een variatie gevonden hebben: de wasberenjacht. Hierbij gaat het er niet om welke hond het snelst loopt, maar welke het hardst zwemt! Nu valt het helemaal niet mee een hond het water in te sturen en een wedstrijd te laten houden. Daarom gebruikt men een wasbeertje als aas. Waarom nu juist een wasbeertje, zul je vragen. Wel, om dit te achterhalen moeten we teruggaan naar de tijden van de woudlopers, die jacht maakten op pelsdieren om de huiden in de handelscentra te verkopen. Als ze na een lang en afmattend verblijf in de onmetelijke wouden van Noord-Amerika terugkeerden naar de bewoonde wereld, verlangden ze vanzelfsprekend naar ontspanning. Behalve met een intensief bezoek aan de „saloons" vermaakten ze zich door op allerlei gebied hun krachten te meten. Zo bekampten ze elkaar in het houthakken en in het strikken zetten. Ook hielden ze wedstrijden met hun honden, die ze lieten lopen, springen en... zwemmen! Dat ging zo: een wasbeertje werd op een blok hout in het water gezet en dan liet men het beest drijven tot het op zijn vlot een eind uit de oever was. Nu liet men er honden op los, na tevoren hun jachtwoede te hebben aangewakkerd met de geur van hun prooi. De hond, die het aas als eerste bereikte, was winnaar. Meestal werd dan het beertje door de opgehitste honden verscheurd. Dit wrede „vermaak" is in de beschaafde streken van Amerika nooit populair geworden en zou zeker in het vergeetboek zijn geraakt, als enige fanatieke liefhebbers niet een minder wrede vorm hadden gevonden. En in deze wettelijk erkende vorm wordt de wasberenrace nu nog steeds gehouden in Amerika. Het wasbeertje wordt nu in een kooi op een vlot gezet, dat aan een kabel wordt voortgetrokken, onbereikbaar voor de achtervolgende meute. Aan het eind van de racebaan wordt het kooitje met vlot en al snel en hoog in een paal gehesen. Deze paal is tevens het eindpunt van de wedstrijd: de hond die er het eerst aankomt, heeft de race gewonnen.

1

Foto 2 en 3: Het vlot met het wasbeertje wordt in de juiste positie gelegd, vlak voor de hokken van de razende honden. Dan worden de kleppen gelicht en de race begint

Luid blaffend storten de honden zich in het water en beginnen ze de achtervolging van hun weerloze, maar onbereikbare prooi (foto 6). Ze spannen zich tot het uiterste in en het blaffen gaat al gauw over in een nijdig en getergd grommen. Misschien om hun adem te sparen? Het wasbeertje kan zijn belagers niet zien, maar het gesnuif en gehijg moet tot in het enge kooitje te horen zijn. Bepaald geen opwekkend geluid (foto 5)! Halverwege de wedstrijd maken twee koplopers zich los van de rest. De finish is al in zicht, de wedstrijd nadert zijn beslissing (foto 1). Dat de onderlinge krachtsverhoudingen nogal uiteenlopen toont foto 7: de koplopers hebben de eindpaal al bereikt, terwijl de laatste hond nog niet bij de oever is aangekomen! Het is overigens geen zeldzaamheid dat een hond voor de te grote inspanning en opwinding bezwijkt; ook voor een hond kan het „vuur van de strijd" te hevig worden, zelfs als die strijd zich in het water afspeelt. Over opwinding gesproken: zelfs ná de strijd komen de honden niet meteen tot rust. Woedend blaffen en springen ze naar het beertje, dat, gelukkig maar, met de schrik vrijkomt .... (foto 4).

door
hans kresse

Vidocq

op vrije voeten

BOEM! BOEM! BOEM! BOEM!
FRANÇOIS VIDOCQ IS ONTSNAPT UIT HET DWANGARBEIDERSKAMP EN LOOPT NU DOOR DE STRATEN VAN BREST, OP ZOEK NAAR EEN VEILIG ONDERKOMEN
ER IS ER WEER EEN ONTSNAPT!
MIJN ONTSNAPPING IS ONTDEKT! ALS IK NU NIET VLUG ERGENS EEN SCHUILPLAATS VINDT....
GOED UITKIJKEN DAN MAAR! IK ZOU BEST DIE PREMIE WILLEN OPSTRIJKEN'
OH! NEEMT U ME NIET KWALIJK!
IK HOOP DAT U U NIET BEZEERD HEBT!
OH NEE, HELEMAAL NIET...
IK BEN HIER ONBEKEND KUNT U ME MISSCHIEN EEN GOEDE HERBERG AANRADEN?
NEE! IK KOM EIGENLIJK UIT PARIJS EN BEN HIER OOK NOG NIET ZO GOED BEKEND'
ER IS ZEKER WEER EEN GEVANGENE ONTSNAPT HET ZAL WEL NIET VOOR LANG ZIJN ARME DROMMEL'
ARME DROMMEL? EEN BOEF IS EEN BOEF' ALS JE HEM AANGEEFT, KRIJG JE EEN MOOIE BELONING, HEB IK GEHOORD'
BOEM! BOEM! BOEM!
VERRADEN?! NOOIT! EN ALS JIJ ZO'N VENT BENT, WIL IK NIETS MET JE TE MAKEN HEBBEN! VERRADEN.. BAH!
NOU, MAAR DE MEESTE MENSEN DENKEN DAAR TOCH HEEL ANDERS OVER'
DAT KAN BEST ZIJN, MAAR IK ZAL NOOIT IEMAND VERRADEN' IK ZOU ZE LIEVER HELPEN GOEIEDAG!!
NOU, HELP ME DAN MAAR, WANT IK BEN DIE ONTSNAPTE GEVANGENE EN IK WEET NIET WAAR IK ME VERSTOPPEN KAN

ENKELE OGENBLIKKEN LATER
HIER IS HET

HIER MOET JE VOORLOPIG MAAR BLIJVEN. MEVROUW KOMT HIER NOOIT EN IK ZAL JE ETEN BRENGEN. DE EERSTE TIJD WORDEN ALLE STADSPOORTEN GOED BEWAAKT, DAT IS ALTIJD ALS ER EENTJE ONTSNAPT IS.

EEN PAAR DAGEN LATER
FRANÇOIS! JE MOET HIER WEG! ZE HOUDEN OVERAL HUISZOEKING!
WEG? MAAR WAARHEEN? EN ALS IK MET DEZE KLEREN NAAR BUITEN GA, HEBBEN ZE ME ZO TE PAKKEN!

WAAROM DOE JE DAN GEEN JURK VAN MIJ AAN?
WAT EEN GEWELDIG IDEE! NATUURLIJK, DAT DOEN WE!...

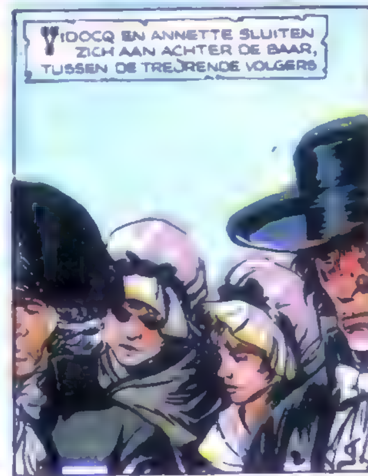

EN ZO
IK BEN ZO BANG, FRANÇOIS!
IK HEET VOORTAAN FRANÇOISE! EN ER KAN ONS NIETS GEBEUREN!

WE KOMEN ER NOOIT DOOR!
HET MOET! DOE ZO GEWOON MOGELIJK!

GEEN ZIN IN EEN AFSPRAAKJE, ZUS?
ZOEK JIJ MAAR LIEVER DIE ONTSNAPTE BOEF.

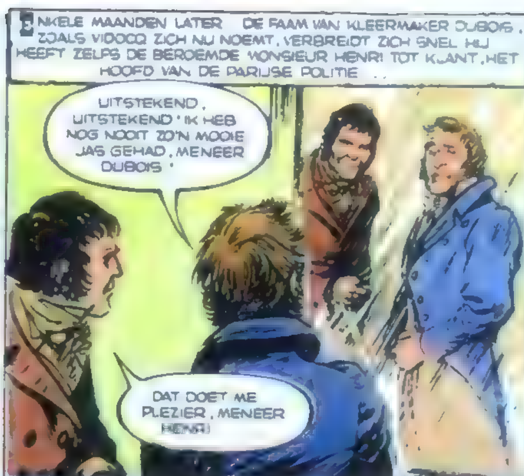

EN EVEN LATER...
DAAR IS DE POORT! GA JIJ NU MAAR. IK RED ME VERDER WEL!
NEE, JE MAG HET NIET DOEN, FRANÇOIS! ZE FOUILLEREN IEDEREEN, HET IS TE GEVAARLIJK!

OH JA, HET KERKHOF LIGT BUITEN DE STAD! WE ZIJN GERED...

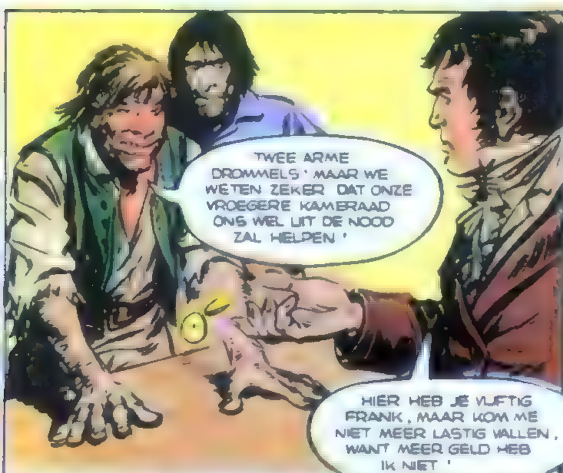

VIDOCQ EN ANNETTE SLUITEN ZICH AAN ACHTER DE BAAR, TUSSEN DE TREURENDE VOLGERS

ANNETTE! HET LUKT! WE KOMEN ER DOOR!

ZO VEROVERDE FRANÇOIS VIDOCQ ZIJN VRIJHEID EN ZIJN VROUW, WANT ANNETTE TROK MET HEM MEE NAAR PARIJS, WAAR HIJ 'N KLEERMAKERSZAAK BEGON...
EN NU BEGINNEN WE EEN SPLINTERNIEUW LEVEN ! IK WIL NIETS MEER MET DE POLITIE OF MET MISDADIGERS TE MAKEN HEBBEN
IK BEN ZO GELUKKIG !

ENKELE MAANDEN LATER... DE FAAM VAN KLEERMAKER DUBOIS, ZOALS VIDOCQ ZICH NU NOEMT, VERBREIDT ZICH SNEL. HIJ HEEFT ZELFS DE BEROEMDE MONSIEUR HENRI TOT KLANT, HET HOOFD VAN DE PARIJSE POLITIE...
UITSTEKEND, UITSTEKEND ! IK HEB NOG NOOIT ZO'N MOOIE JAS GEHAD, MENEER DUBOIS !
DAT DOET ME PLEZIER, MENEER HENRI

MAAR FRANÇOIS VIDOCQ KRIJGT OOK ANDERE KLANTEN
DAG MENEER DUBOIS ! OF MOGEN WE VIDOCQ ZEGGEN ?
WIE ZIJN JULLIE ?

TWEE ARME DROMMELS ! MAAR WE WETEN ZEKER DAT ONZE VROEGERE KAMERAAD ONS WEL UIT DE NOOD ZAL HELPEN !
HIER HEB JE VIJFTIG FRANK, MAAR KOM ME NIET MEER LASTIG VALLEN, WANT MEER GELD HEB IK NIET !

MAAR ENKELE DAGEN LATER
KOM, KOM, FRANÇOIS ! JE WILT TOCH ZEKER NIET TERUG NAAR DE GEVANGENIS !

EN DIE AVOND
WAT IS ER TOCH, FRANCOIS ? JE KIJKT ZO ZORGELIJK DE LAATSTE TIJD
HET IS GEDAAN MET ONZE RUST, KINDJE ! DE ONDERWERELD IS ME WEER OP HET SPOOR GEKOMEN !

IK HEB ER NU GENOEG VAN ! IK GEEF NIETS MEER !
DAT HOEFT OOK NIET. ALS JE DIT BIJOUTERIETJE VOOR ONS VERKOOPT, ZIJN WE AL TEVREDEN !
HAHAHA !

IK BEN GEEN HELER EN IK WORD HET NIET OOK !
ZO'N LIEVE JONGEN BEN JE ANDERS OOK NIET ! ALS DE POLITIE ALLES VAN JE ZOU WETEN...

ALS JE ME VERRAADT, DAN ZAL IK JE VINDEN, DAT BELOOF IK JE ! EN NU SMIJT IK JULLIE EIGENHANDIG NAAR BUITEN !
PAK 'M, JONGENS !

OEMPS!
HÉ!
JA, PAK 'M TOCH !

EN NU ERUIT !

NOOIT ! IK ZAL JE LEREN !
JE HEBT ER OM GEVRAAGD !

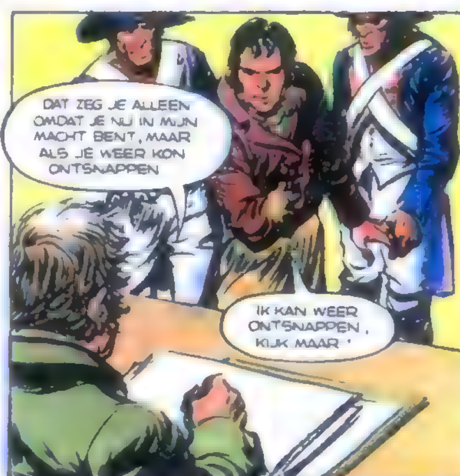

DIT ZAL JE BEROUWEN!

HET HEEFT NIET MOGEN DUREN, KINDJE.

INDERDAAD, ENKELE DAGEN LATER...
HET VERDRIET ME U IN DE GEVANGENIS TE MOETEN ZETTEN, MENEER DUBOIS... EH... VIDOCQ! U WAS ZO'N GOEDE KLEERMAKER!
DAT BEN IK NOG! BOVENDIEN BEN IK INDERTIJD ONSCHULDIG VEROORDEELD! U MOET ME HELPEN!

IK HEB ALTIJD GEPROBEERD ALS EEN EERLIJK MENS TE LEVEN, MAAR IK HAD GEEN GELUK. GEEF ME EEN KANS! IK BELOOF U DAT IK UW TROUWSTE DIENAAR ZAL WORDEN. IK BEN STERK, INTELLIGENT EN IK KEN DE ONDERWERELD!

DAT ZEG JE ALLEEN OMDAT JE NU IN MIJN MACHT BENT, MAAR ALS JE WEER KON ONTSNAPPEN...
IK KAN WEER ONTSNAPPEN, KIJK MAAR!

BLAM!

NU BENT U IN MIJN MACHT, MAAR IK BIED U NOGMAALS MIJN DIENSTEN AAN!

JE BENT GESLAAGD VOOR JE TOELATINGSEXAMEN! MAAR DIE TWEE DAAR ZULLEN NOOIT VRIENDEN VAN JE WORDEN!

TOT MORGEN DAN, MENEER VIDOCQ!
IK ZAL UW TROUWSTE DIENAAR WORDEN, MENEER HENRI!
ZO BEGON FRANÇOIS VIDOCQ ZIJN OPZIENBARENDE LOOPBAAN BIJ DE PARIJSE POLITIE, IN HET JAAR 1809. HIJ WAS TOEN 34 JAAR OUD.

Arendsoog

IN

HET RAADSEL VAN DE RODE RIVIER

Arendsoog weet nu waarom Turming en Eagle zo graag het land van Tom Landoon willen kopen. Er is goud! Jef Hunting is het eerste slachtoffer van de goudkoorts der bandieten, wie worden er nog meer bedreigd? Turming en Eagle moeten zo snel mogelijk opgespoord worden. Dank zij een telegram van Witte Veder weet Arendsoog vrij nauwkeurig waar hij hen moet gaan zoeken ....

NOG voor de zon haar hoogste punt had bereikt, reed Arendsoog Kielston binnen. Het stadje was maar half zo groot als Hammerston en het kostte Arendsoog dan ook geen enkele moeite om het Kielston Hotel te vinden. Hij steeg af en haastte zich naar binnen. De eigenaar kwam hem overdreven buigend in de hal tegemoet.
„Wat kan ik voor u doen, sir? Wenst u een kamer?"
Arendsoog schudde het hoofd. „Nee, ik ben op zoek naar een paar kennissen van mij. Ik vermoed dat ze de nacht in uw hotel hebben doorgebracht..."
„Ik heb vannacht inderdaad twee vreemdelingen te gast gehad," antwoordde de man en hij beschreef Eagle en Turming vrij nauwkeurig.
„Dat zijn ze!" deed Arendsoog enthousiast. „Hebben ze misschien een boodschap voor me achtergelaten?" Hij wist natuurlijk dat dit niet het geval was, maar hij wilde de eigenaar van het hotel uithoren zonder argwaan te wekken.
„Nee, sir. De heren hebben nogal laat ontbeten. Daarna hebben ze enkele inkopen gedaan in de stad..."
„Hoe laat vertrokken ze?"
De man keek naar de grote klok aan de wand. „Ik denk om een uur of tien ...misschien half tien..."
„Weet u misschien ook waar ze naartoe gingen?" viel Arendsoog hem in de rede.
„Toen de heren hun inkopen hadden gedaan, kwamen ze terug in het hotel. Ze hadden onder anderen een kaart gekocht van deze staat en op die tafel," hij wees naar een tafel in de hoek van de hal, „op die tafel vouwden ze hem open. Ik wilde niet nieuwsgierig zijn, maar ik hoorde ze praten over Greenwood. Dat is een dorpje... Ongeveer vier mijl ten noordwesten van Kielston."
Arendsoog tikte aan zijn hoed. Hij had meer inlichtingen gekregen dan hij had verwacht! Hij schoof een geldstuk over de toonbank. „Ik heb helaas niet veel tijd, anders zou ik zeker iets meegedronken hebben," zei hij.
„Ik zal een glaasje op uw gezondheid nemen, sir," grinnikte de man.
Arendsoog verliet het hotel en steeg op. En terwijl de onvermoeibare Lightfeet in een flinke galop over de prairie snelde, vroeg hij zich af waar Eagle en Turming naartoe vluchtten. Hij verwonderde zich erover dat de twee mannen zich kennelijk helemaal niet opgejaagd voelden. Dat was de avond tevoren al gebleken toen Eagle brutaalweg terugkeerde naar zijn huis om geld te halen! En de gebeurtenissen nadien wezen in dezelfde richting.
Er was maar één oplossing voor hun vreemde gedrag, meende Arendsoog. Eagle en Turming kenden sheriff Feether natuurlijk goed en ze wisten dat ze van die kant niet veel te vrezen hadden...! De sheriff had op Arendsoog nu ook niet direct de indruk gemaakt dat hij erg slim was.

Voorbij Greenwood begonnen de moeilijkheden pas goed. De schurken hadden het dorpje kennelijk links laten liggen, want geen van de inwoners aan wie Arendsoog om inlichtingen vroeg, had hen gezien. Een beetje teleurgesteld liet onze vriend Greenwood achter zich. Hij had nu geen aanknopingspunt meer en moest er maar van uitgaan dat Eagle en Turming de noordwestelijke richting, die ze tot nu toe gevolgd hadden, zouden aanhouden.
Ongeveer anderhalf uur reed onze vriend verder zonder een levend wezen te ontmoeten. Het landschap had intussen een grote verandering ondergaan. De groene weiden hadden plaatsgemaakt voor een ruig en kaal heuvelland. Aan de horizon lagen de donkere kammen van een gebergte. Arendsoog vroeg zich af of hij wel vooruitkwam. Telkens passeerde hij plekjes waar hij naar zijn mening al eerder langs was gekomen. De bergen schenen nog even ver verwijderd te zijn als een uur geleden. En al die tijd teisterde de zon de grond, die op vele plaatsen gebarsten was van droogte.
Op de top van een heuvel hield Arendsoog Lightfeet in. Met zijn halsdoek veegde hij de zweetdruppeltjes van zijn gezicht. Ineens liet hij de doek zakken. Wat zag hij daar...? Dat moest een luchtspiegeling zijn... Hij kneep de ogen dicht en opende ze dan weer. Nee, het was werkelijkheid! In het dal achter de heuvel lag een kleine ranch. Een beekje slingerde zich als een smal zilveren lint door het land. De weiden, waarop een kleine kudde graasde, schenen Arendsoog onwaarschijnlijk groen toe.
„Water!" mompelde de cowboy. Oh, zijn veldfles was nog niet leeg, maar hij had er iets voor over om zich eens lekker te kunnen afspoelen met fris, koud water. Hij klopte Lightfeet op de hals en met een flinke snelheid reed hij de heuvel af.
De ranch — als het bouwvallige huis die naam tenminste nog verdiende — werd bewoond door een magere, lange man van achter in de vijftig. Hij kwam het huis uit toen Arendsoog het tot op enkele tientallen meters genaderd was. Met de handen op de heupen, vlak bij zijn revolvers, wachtte hij tot de cowboy zijn paard voor hem inhield.
„Goedemiddag," groette Arendsoog terwijl hij afsteeg. „Toen ik uit de verte uw ranch zag, dacht ik een ogenblik aan een luchtspiegeling. Het is wel een verrassing om in dit uitgedroogde land plotseling groene weiden en water te zien."
De man grijnsde. „Je bent niet de eerste die dat zegt, stranger (vreemdeling)," zei hij niet onvriendelijk. Ongevraagd pakte hij Lightfeets leidsels en bracht het paard naar een trog, die gevuld was met water.
Arendsoog knikte tevreden. Het was altijd een goed teken, vond hij, als de mensen eerst aan de dieren dachten.
„Ik ben misschien wel de eenzaamste rancher van de staat," ging de man verder. „Mijn naaste buren wonen mijlen en mijlen verder..."
„Ik heb het gemerkt," antwoordde Arendsoog. „Ik kom uit Greenwood en heb..."
„Ook al?" viel de man hem verbaasd in de rede.
Arendsoog spitste de oren. Het zou te mooi zijn om waar te kunnen zijn! „Wat bedoelt u? Ik kan me niet indenken dat u hier vaak mensen ziet..."
„Er gaan soms maanden voorbij zonder dat ik een menselijk wezen ontmoet," antwoordde de man. „Maar jij bent vandaag mijn derde bezoeker al. Een goede twee uur geleden waren hier twee kerels. Ze vroegen of ik de kortste weg naar Ursulatown wist."
„Dat is ook toevallig!" riep Arendsoog uit. „Ik moet ook naar Ursulatown." Hij moest zich inhouden om niet te laten blijken hoe blij hij was met de inlichtingen van de rancher. „Mag ik aannemen dat ik op de goede weg ben?"
De man keek hem heel even onderzoekend aan. Toen begon hij ineens te schateren van de lach. „Je bent wel heel wat sympathieker dan die twee kerels," lachte hij. „Zij vroegen me de kortste weg naar Ursulatown. Wat zei ik: vroegen... Ze beválen me het te vertellen! Ik begon uit te leggen dat er twee manieren waren om er te komen. De ene route is ongeveer drie mijl langer, weet je. „De kórtste weg heb ik gezegd," schreeuwde de kleinste van het tweetal. En dus duidde ik ze de kortste weg uit."
„En?" vroeg Arendsoog gespannen.
De man begon weer te lachen. Hij wees met gestrekte arm naar het noord-

en Witte Veder

DOOR P. NOWEE
ILLUSTRATIE:
HANS KRESSE

westen. „Dáár ligt Ursulatown! Achter de bergen en de kòrtste weg is dus in een rechte lijn door de bergen... Maar dat is bepaald niet de snelste manier om er te komen! Als je die kant op gaat," hij wees nu pal naar het noorden, „vind je een pad dat door de bergen leidt. De postkoets volgt die route één keer in de maand. Zoals ik al zei, is die weg ongeveer drie mijl langer, maar toch ben je een uur of anderhalf eerder in Ursulatown."
„Wat!?" riep Arendsoog uit. „Hoe komt het dat het zoveel scheelt?"
„Ik dacht al dat je niet uit deze streek kwam," antwoordde de man. „Je hebt zeker nooit van de Hel van Farington gehoord, hè?"
Arendsoog schudde het hoofd.
„Nou," lachte de man, „als jij ook per se de kòrtste weg wilt volgen, zul je gauw merken waarom dat deel van het gebergte zo wordt genoemd! Je moet dan rijden door een vrij smal langgerekt dal. Het ligt erg laag, ik geloof zo'n vijftig meter onder de zeespiegel, en links en rechts zijn hoge, kale en steile bergwanden..."
„Maar..." onderbrak Arendsoog hem.
„Wacht even! Dat is niet het ergste. In het hele dal kun je geen vijftig meter in draf, laat staan in galop gaan! De bodem is er bezaaid met rotsblokken, stenen en kiezel... En als de zon schijnt is het er haast niet uit te houden! Het is er dan zonder overdrijving smoor en smoorheet."
Arendsoog floot tussen de tanden. „Ik ben blij dat u me gewaarschuwd hebt! Ik heb al een flinke rit achter de rug."
Hij pakte de teugels van Lightfeet.
„Ik móét vandaag nog naar Ursulatown en misschien nog verder," zei hij, terwijl hij opsteeg. „Bedankt voor uw inlichtingen en hopelijk tot ziens!"
Toen Arendsoog al een paar honderd meter verwijderd was, stond de man nog steeds voor zijn ranch en staarde hem na. Na mij ziet hij misschien maandenlang weer niemand, dacht Arendsoog. Hij volgde de route die de rancher hem had aangewezen... Werd de kortste weg naar Ursulatown de „Hel van Farington" genoemd, dèze langere route zou men gerust het „Vagevuur" kunnen noemen! Het enige verschil met de andere weg was dat hier de grond niet bezaaid was met rotsblokken! Arendsoog kon zich echter nauwelijks indenken dat het in de „Hel van Farington" nog warmer was. Het zweet gutste al spoedig in stralen van zijn gezicht en ook Lightfeet kreeg last van de hitte. Arendsoog had medelijden met Witte Veder, die de twee schurken door de „hel" moest volgen.
„Nog even, boy," fluisterde hij Lightfeet in het oor. Het trouwe paard snoof een paar maal en schudde het hoofd, alsof hij zeggen wilde: „Maak je geen zorgen, baas. Ik houd het nog wel even uit!"
Volkomen onverwachts bemerkte Arendsoog dat er een einde aan de beproeving was gekomen. Hij reed een smalle bergpas in en toen hij aan het einde kwam, zag hij in de diepte voor zich een groene laagvlakte. Zo ver het oog reikte was alles groen: het gras, de bomen... En daar, hemelsbreed nauwelijks een mijl verder, lag een klein stadje.
„Ursulatown!" mompelde Arendsoog. Hij klopte Lightfeet op de hals en begon aan de afdaling. Het paard scheen water te ruiken, want het begon steeds sneller te lopen.
Twintig minuten later steeg Arendsoog voor de stalhouderij van Ursulatown af. Hij vroeg de staljongen goed voor Lightfeet te zorgen en wandelde dan de straat op. Ursulatown telde vier saloons en één logement, en in geen van deze gelegenheden waren Eagle en Turming geweest.
Arendsoog vroeg zich af of de schurken het stadje ook links hadden laten liggen. Op hetzelfde moment schoot het echter door zijn hoofd, dat dit erg onwaarschijnlijk was. Hij had de „gemakkelijke" route gevolgd en was al doodop. Hoe zouden de schurken zich dan moeten voelen na hun tocht door de hel! Ze zouden ongetwijfeld de eerste de beste gelegenheid om op adem te komen met beide handen aangrijpen. En dus bleef er maar één mogelijkheid over... Hij had de schurken ingehaald! Opgelucht wandelde hij terug naar de hoofdstraat van Ursulatown. Toen hij een hoek omsloeg, bleef hij een fractie van een seconde als aan de grond genageld staan.
Er kwamen twee ruiters door de hoofdstraat aanrijden... Meer dood dan levend hingen ze in het zadel...
Arendsoog dook weg achter een huis. Hij had Eagle en Turming herkend...

WORDT VERVOLGD

ZIZANION

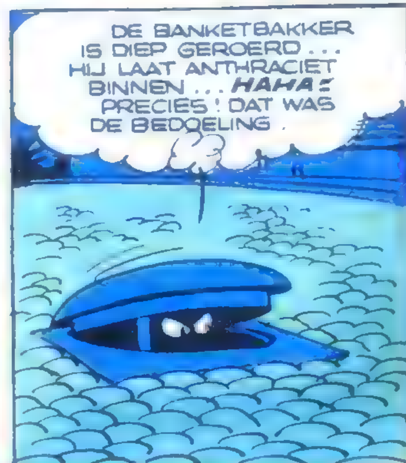
door
Raymond Macherot

DE VERSCHRIKKELIJKE

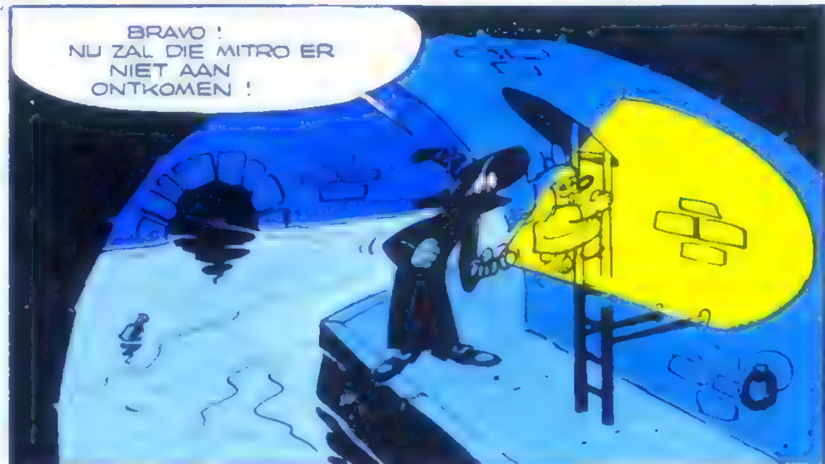
Zizanion heeft een list gevonden. Anthracet wordt verkleed als klein meisje

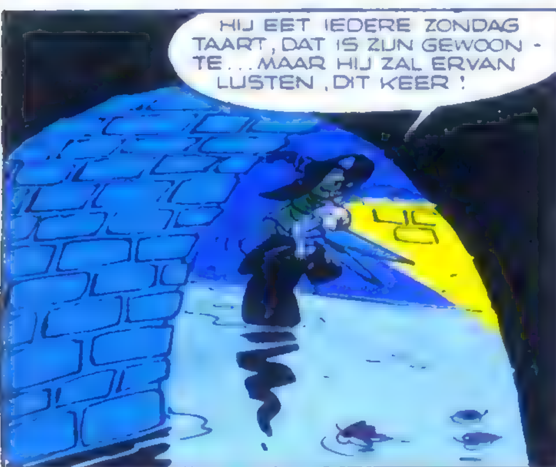

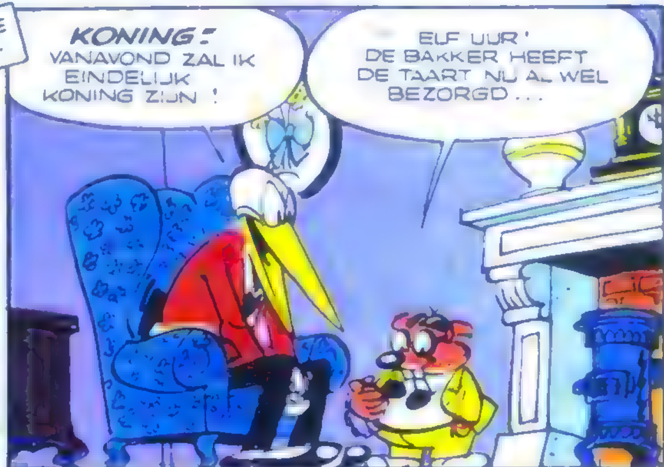

WORDT VERVOLGD

BILLY HATTAWAY

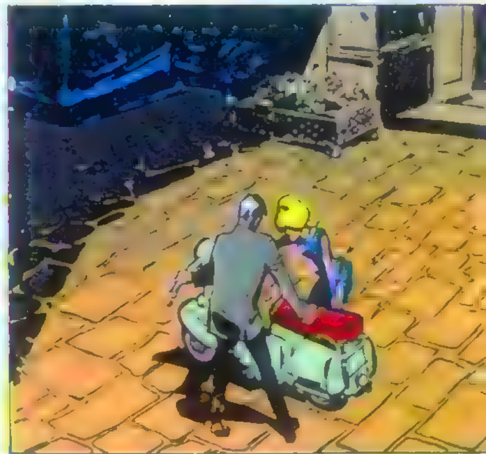

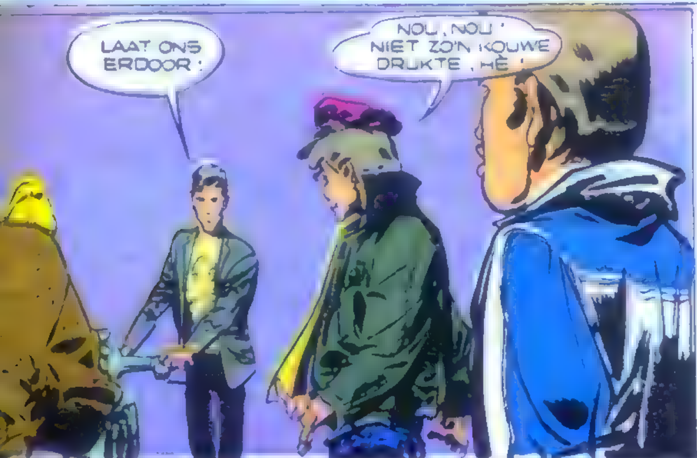

en de NOZEMS

door PARRAS

Jan heeft zijn gitaar vergeten en met Jeanne gaat hij terug om hem te halen. Onderweg rijdt hij door een rood verkeerslicht. Terwijl 'n agent hem bekeurt, beraadslagen zijn vijanden over de manier waarop ze hem een hak kunnen zetten.

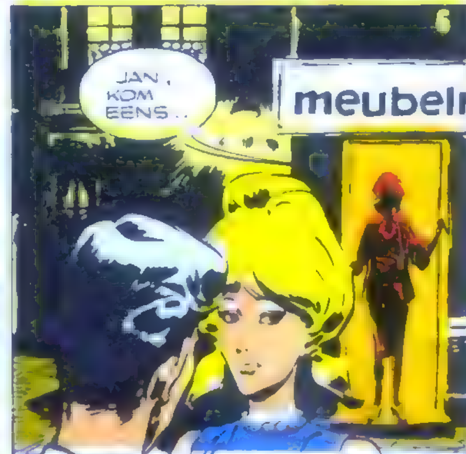

WORDT VERVOLGD

Ton en Tineke

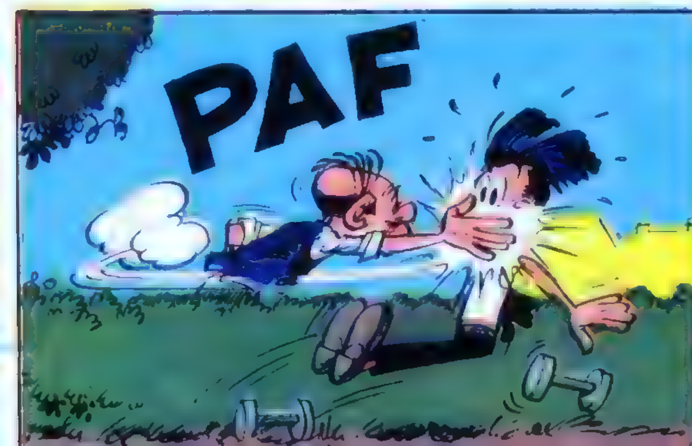

RUIMTE-DOELEN VAN MORGEN

DOOR SJOERD VAN DER WERF

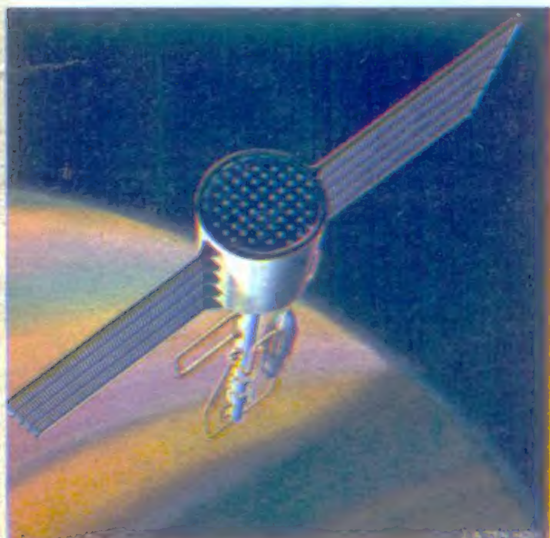
HET is natuurlijk heel fantastisch om te horen van ruimtevaartsuccessen, kunstmanen, maanfoto's en dergelijke, maar laten we eerlijk zijn: erg ver zijn we nog niet! Ik weet wel, we hebben al een heleboel astronauten om ons aller aarde laten draaien, maar veel hoger dan 'n slordige 550 kilometer is nog geen Amerikaan of Rus geweest. En de eerste reis naar de maan, die binnen afzienbare tijd verwerkelijkt gaat worden, is nog altijd niet meer dan kustvaart. Want wat heeft de afstand aarde—maan te betekenen bij de miljoenen kilometers die andere planeten van ons zonnestelsel, van de aarde verwijderd zijn?

Nee, de gróte, de èchte vaart begint pas als bemande ruimteschepen koers zetten naar bijvoorbeeld Mars of nog verder afgelegen bestemmingen in de ruimte. Wat de Amerikaanse Mariner-4 afgelopen juli deed op zijn vlucht langs „de rode planeet", kijk, dàt begon erop te lijken! Per slot van rekening werden bij die gelegenheid foto's gemaakt en overgeseind van een object dat niet minder dan 315 miljoen kilometer van de aarde verwijderd ligt!

Toch zit er wel degelijk schot in de ontwikkeling van de ruimtevaart. Wie immers had een jaar of tien geleden kunnen dromen dat in 1965 duizenden haarscherpe foto's van de maan zouden worden genomen en dat, om nog iets te noemen, zo'n 25 astronauten hoog om de aarde zouden hebben gevlogen? Zelfs de fanatiekste ruimtevaartenthousiast zou niet op die gedachte gekomen zijn! En de ontwikkeling gaat nog steeds in een koortsachtig tempo door, zowel bij de Russen als bij de Amerikanen. Beide landen hebben plannen voor toekomstige projecten op stapel gezet, waarbij Mars en Venus de meeste aandacht krijgen, maar waarin toch ook andere studie-objecten aan bod zullen komen. De Amerikaanse Academie voor Wetenschappen heeft onlangs enkele aanbevelingen ingediend voor projecten in de jaren 1970—1985. Onder andere werd voorgesteld om een gedetailleerd onderzoek naar Mars in te stellen en om onbemande ruimtevaartuigen (sondes) te lanceren in de richting van de reusachtige planeet Jupiter en het „planeetje" Mercurius. Verder: het afvuren van ruimtevaartuigen die zich 7 tot 9 miljard kilometer van de zon moeten verwijderen om onderzoekingen te doen aan de uiterste grenzen van ons zonnestelsel. Voor zover bekend is Jupiter de buitenste planeet. Zijn afstand tot de zon is maximaal 7½ miljard kilometer ofte wel 50 maal de afstand Zon-Aarde!

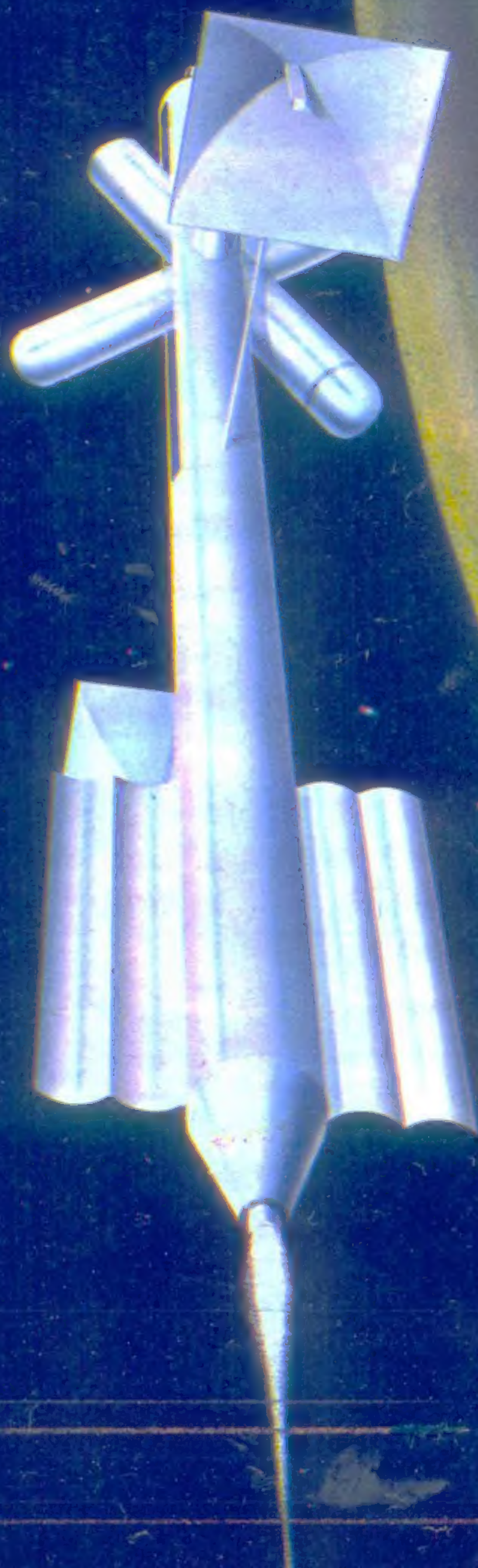
Natuurlijk zitten ook de Russen niet stil. Ze mogen dan hun plannen niet zo open en bloot op tafel leggen als de Amerikanen en misschien zwammen ze weleens in de ruimte, maar op een conferentie die afgelopen zomer in Chicago werd gehouden, verklaarden enkele Russische geleerden toch dat ze veel interesse hadden voor vluchten tot in de onmiddellijke omgeving van de Zon. Ook de planeten Jupiter, Saturnus en Pluto mogen zich verheugen in de rode belangstelling.

Je ziet wel, er is nog ontzettend veel te ontdekken en te onderzoeken, maar nogmaals: er zit schot in de ruimtevaart! Science Fiction gaat werkelijkheid worden!

De Northrop-fabrieken ontwierpen dit model van een ruimtevaartuig voor verkenningstochten door ons hele zonnestelsel. Of het toestel ooit zal worden gebouwd, is overigens nog zeer de vraag.

De panelen van dit door Pratt & Whitney ontworpen vooruitstrevende ruimtevaartuig bevatten geen zonnecellen, maar zijn in feite radiatoren die de door de kernreactor ontwikkelde hitte moeten afvoeren.

door morris

LUCKY LUKE tegen de

EVEN LATER ...

ZO JONGENS! IK HEB DE IDEALE PLEK VOOR EEN HINDERLAAG GEVONDEN.

TOE MAAR JONGENS! IK RIJ DE HEUVEL OP EN GEEF JULLIE EEN SEIN WANNEER DE TREIN ER AANKOMT..

EN DAAR IS HET ANDERE EIND VAN DE TUNNEL! GELUKKIG DAT IK ME HERINNERDE DAT DEZE LIJN NIET MEER GEBRUIKT WORDT...

DIE ARME DALTONS... ZE WERKEN ALS PAARDEN... EN DAT MET DIT MOOIE WEER.

LUKE! JE MAG KOMEN... DE **VERSPERRING** ***IS KLAAAARRR!...***

DALTONS

Lucky Luke heeft zich aan de Daltons overgeleverd. Om hen beter in de gaten te kunnen houden, neemt hij hun uitnodiging aan en sluit zich bij hen aan.

WORDT VERVOLGD

ROB DE NIJS

De artiest die jullie op deze bladzijde toelacht, is... Rob de Nijs. Rob is dit seizoen weer een geregelde gast op ons tv-scherm. En terecht! Want hij is een van de grootste onder de jonge zangers. Rob zou graag een paar jaar naar Amerika of Engeland gaan.
Het is echter bijzonder moeilijk in deze landen op het gebied van de showbusiness een voet aan de grond te krijgen. Van de andere kant wil Rob zijn fans niet in de steek laten. Daarom blijft hij met zijn Lords in Nederland. Samen staan ze per week ongeveer vijf avonden op de planken om te bewijzen dat het Nederlandse talent zich kan meten met welke succesvolle buitenlander dan ook.